

Premier francuski CLEMENCEAU, (wedle ostatniej fotografii).

Pogrom wojsk niemieckich nad Bałtykiem.

Berlin (PAT). Tutejsze koła urzędowe otrzymały wiadomości, że **położenie wojsk niemieckich w krajach nadbałtyckich jest wprost rozpaczliwe** i należy się przygotować na najgorsze rzeczy. Resztki niemieckich oddziałów wtłoczone są na południe od Mitawy. Żelazna dywizja cofa się wzdłuż linii kolejowej Mitawa—

Murawiewo. Sztab znajduje się teraz w Altau. **Lewe skrzydło znalazło się całkowicie bez ostoi.** Część linii kolejowej, wychodzącej ze Szawli, jest jeszcze w rękach niemieckich. Na ogół **położenie jest bardzo poważne, a na wielu odcinkach wprost rozpaczliwe.**

Landrat gdański anektuje dla Gdańska wsie przyznane Polsce!

Gdańsk (PAT). „Gazeta Gdańska” donosi: Na obszarze wolnego miasta Gdańska mają się odbyć wybory gmin. Landrat powiatu gdań-

skiego rozpiął wybory również na wsie Klukowo i Nembecnowo, chociaż te wsie według traktatu pokojowego należą do Polski.

Sensacyjne zeznania mordercy rodziny carskiej. Szczegóły mordu i awanturniczego życia mordercy.

Warszawa (telef.). Dalsze szczegóły w sprawie aresztowanego w Warszawie jednego z morderców Mikołaja II. wywołały sensację. Wzbudziły one wielkie zainteresowanie nie tylko wśród publiczności, ale nawet w sferach dyplomatycznych. Okazuje się, że domniemany uczestnik zabójstwa ekscara nazywa się rzekomo Jan

Skriabin Szatłowski, zaś właściwe jego nazwisko brzmi Posrednickij. **Był on felcerem w Łodzi. Aresztowano go nie w Warszawie, ale w Mińsku.** Sledztwo wykazało, że Posrednicki ma za sobą niezwykle burzliwą przeszłość. Od roku 1905 służył on w ochronie rosyjskiej w Łodzi. Za ewakuacji Rosyan udał się w ślad za nimi

do Moskwy. Po przewrocie bolszewickim Posrednickij, w obawie znalezienia spisu agentów ochrony, zmienił nazwisko na Skriabin-Szatłowski i **wstąpił do partii komunistycznej, gdzie pozyskał zaufanie przywódców partii i w charakterze lekarza inspekcyjnego został przydzielony do komisji,** która udała się na Ural dla organizacji wojsk Uralskiej. Komisja ta zamieszkała w Jekaterynburgu, gdzie znajdowała się również cała rodzina carska, strzeżona przez specjalny oddział komendantów rosyjskich i żołnierzy. **Posrednicki wyznaczony został przez tę komisję do pełnienia służby lekarskiej przy osobie cara.** Gdy do Jekaterynburga zbliżać się zaczęły białe wojska Kołczaka, w mieście wybuchły rozruchy, dla których stłumienia komisja zagroziła rozstrzelaniem wszystkich burżazyjnych mieszkańców. Wówczas ta komisja wydała rzeczywiście **cały szereg wyroków śmierci, między innymi na rodzinę carską.** W śledztwie zeznał Posrednicki, że **carą Mikołaja rozstrzelano o godzinie 5 rano na podmiejskim cmentarzu, o godz. 11 rozstrzelano następnie carową i generała Fridriksa, a godz. 4 po południu nastąpiło stracenie carowien i dwóch księżat.** Wielką księżną Tatjanę rozstrzelano dopiero w dwie godziny później. Przed wykonaniem wyroku została ona kilkakrotnie zgwałcona. Po dokonaniu tego aktu komisja rozdzieliła między sprawców całe urządzenie domowe byłego cara, bieliznę, ubrania, pieniądze etc. Stąd też pochodzą znalezione przy Posrednickim 70 tysięcy rubli i bielizna carska. Posrednicki był stałym członkiem moskiewskiej, a następnie mińskiej organizacji komunistycznej, w której **odznaczał się nadzwyczajną krwiożerczością i okrucieństwem.** Sfery prawnicze wyrażają pogląd, że rząd polski nie będzie ścigał Posrednickiego za współudział w zamordowaniu cara, ale **pociągnie go do odpowiedzialności karnej za jego działalność w ochronie rosyjskiej i czerzwywającej bolszewickiej.**

Przesłanki socjalizacyi.

Kraków, 27 listopada.

Socjalizacya ustroju społecznego, jest tak pociągającym ideałem, że dla osiągnięcia go warto wiele poświęcić. Ideałem jest ona w tych dziedzinach, w których (w miarę rozwoju) inicjatywa prywatna, podpędzana chęcią zysku, jako szczególny bodziec twórczości społecznej, staje się zbędną. Dziś takich dziedzin jest jeszcze niezbyt wiele, ale z ogólnym postępowaniem, zwłaszcza z pacyfikacją świata, liczba ich może wzrosnąć bardzo znacznie. Oczywiście im wyżej już dziś stoi dane społeczeństwo, tem szybszy będzie ten proces. My jeszcze niestety jesteśmy na szarym koncu takiego „ogonka” narodów.

Czy pełne osiągnięcie ideałów Bellamy'ego będzie kiedykolwiek możliwe, czy ziszczą się te istotne przesłanki socjalizacyi, o których jeszcze przyjdzie nam coś powiedzieć, czy ideału nie będzie zawsze utrupiał najgorszy jego wróg, przeludnienie kuli ziemskiej, — tego nie możemy dziś przesądzać. Pewnem jest tylko, że dążyć do osiągnięcia ideału, choćby stopniowego i częściowego należy. W istotnych warstwach duszy czuje silnie, że jest moim obowiązkiem starać się w miarę sił a nado że pięknie będzie: jeśli każdy robotnik fizyczny będzie miał „kurę w garnku” za receptą Henryka IV, jeśli każdy będzie tak przyzwoicie odziany, jak nieprzymierzając ja sam, jeśli każdy robotnik będzie miał to ogólne wykształcenie i tę kulturę uczuć, jaką czasami udaje się t. zw. sferom inteligentnym wpoić w swoje dzieci, jeśli po pracy w fabryce robotnik na równi ze mną weźmie kąpiel, przebierze się i zasiądzie obok mnie w teatrze lub na koncercie, z równą kwalifikacją, co ja, omawiając ze mną wędziane lub słyszane

Z przełomowych chwil warszawskiego sejmu

Warszawa, 26 listopada.

(A.) W ministerstwie spraw zagranicznych na ulicy Miodowej nastąpiła zmiana bardzo poważna. Ustąpił pan wiceminister spraw zagranicznych, dr. Władysław Skrzyński, jedna z niewielu fachowych sił dyplomatycznych polskich. Odrzyna większość bowiem urzędników tego ministerstwa, jak i ciało dyplomatyczne polskie za granicą, składa się z dyktatorów, ożywionych niewątpliwie najlepszą chęcią, lecz nie mających ani doświadczenia, ani metody urzędowania. Pan Władysław Skrzyński tworzył pod tym względem chlubny wyjątek. Wyszedł ze szkoły dyplomatycznej austriackiej, mającej wprawdzie wiele wad i grzechów, lecz nie mającej ani doświadczenia, ani metody urzędowania. Jej niepowodzenia nie wynikały z wadliwych metod dyplomatycznych, ale ze słabości samego państwa, które w ostatnich dziesiątkach lat przestano brać na serio.

Dlaczego pana Skrzyńskiego wysłał się teraz właśnie do Madrytu, na posterunek dla Polaków w Madrycie — aczkolwiek cenimy bardzo osobę i wartości — aczkolwiek ceniimy bardzo osobę sympatycznego króla i ryccerski naród szlachetnych Hiszpanów — to doprawdy niełatwo zrozumieć. Przecież taką siłą fachową i negatywnie zdolną można by było użyć na jakimś innym, ważniejszym dla Polski posterunku.

Pan Paderewski przybył osobiście na ulicę Miodową, aby pożegnać pana Skrzyńskiego. Równocześnie chce mu okazać swój sentyment i uznaniem dla jego talentu, podniósł poselstwo polskie w Madrycie do klasy pierwszej. Oczywiście, że poseł klasy pierwszej bierze wyższą pensję i wyższe dodatki funkcjonalne, niż poseł klasy drugiej.

Pan Skrzyński zatem osobiście ma wszelkie powody być zadowolonym. Rola jego w Madrycie będzie czysto reprezentacyjna. Będzie mógł odpocząć po ciężkiej, istotnie ciężkiej pracy w Warszawie. Nasuwa się przecież pytanie, czy można marmować taką siłą fachową, jak pan Władysław Skrzyński, podczas gdy inne, dalej ważniejsze posterunki, są obsadzone dyktatorami.

Przez cały czas swojego urzędowania pan wiceminister Skrzyński utrzymywał z prasą warszawską jak najcięższe stosunki. Zapoczątkowane przez niego konferencje prasowe przybrały się bardzo do podniesienia poziomu prasy warszawskiej na punkcie polityki zagranicznej. To też dzisiaj pożegnaniu z przedstawicielami tejże prasy, nosiło znamiona bardzo serdeczne.

A teraz garść informacji politycznych wagi pierwszorzędnej, zaczerpniętych u źródła. Przedewszystkiem wiadomość, że dotychczasowe

UKŁADY, ZAWARTE PRZEZ KOMISYJĘ TRZECH W BERLINIE

z rządem niemieckim w sprawie ewakuacji terenów bezspornych i t. d. i t. d., ulegną rewizji w Paryżu. Wszystkie bowiem układy między Polską a Rzeszą niemiecką będą przeniesione do Paryża. Atmosfera berlińska nie okazała się korzystną dla załatwiania spraw polskich. — Wszyscy trzej delegaci rządu polskiego okazali się za mało odpornymi wobec tej atmosfery, przyczem winę ponosi — rzecz prosta — odpowiedzialny za całość akcji przewodniczący komisji, pan podsekretarz stanu dr. Władysław Wróblewski.

KWESTYJA UREGULOWANIA GRANIC WSCHODNICH POLSKI

nie wyłączając kwestyi Galicyi wschodniej, pozostaje w zawieszaniu. Nic się w tej sprawie na razie nie robi. Przednie straże polskie spotkały się koło Płoskirowa z przednimi strażami Denikina. Sfery międzynarodowe polskie mają nadzieję, że stosunki wzajemne są poprawne. Na Donikina z trzech stron ciągną olbrzymie siły bolszewickie.

MEŁAWICA PARLAMENTARNA.

Położenie parlamentarne od czasu mowy pana prezesa ministrów nie jest jasnym. Skutkiem dymisji pana Skrzyńskiego nie stało się jasnym. Lewica socjalistyczna zajęła wobec niego skrajnie opozycyjne stanowisko. To było do przewidzenia. Socjaliści w Polsce będą jeszcze drugie lata zwalczać każdy gabinet, bez względu na osobę prezesa ministrów. Demokracja Narodowa zajęła stanowisko wyczekujące. Mowa pana Maryana Seydy nie jest ani wotum ufności, ani ultimatum wojennym. Ale

prasa narodowo-demokratyczna broni pana szefa rządu. Zaprzecza nawet, jakoby jego stanowisko było zachwianem. To musi służyć za wskazówkę, że mowę posła Maryana Seydy należy uważać raczej za poparcie gabinetu, niż za fanfarę wojenną.

W chwili, gdy te słowa ukażą się w druku, będzie już wiadomem stanowisko pana Witosa. Z góry można było przewidzieć, że poseł Witos z uwagi na niedomagania aprowizacyjne Małopolski i z uwagi na stanowisko opozycyjne znacznej części posłów z grupy Wyzwolenia, nie będzie zbyt przyjaźliwie panu Paderewskiemu. Tem bardziej, że wbrew informacjom prasy warszawskiej,

BEZOWIATKA, MAJĄCE NA CELU UTWORZENIE WIĘKSZOŚCI.

toczą się dalej.

Pan Skulski, wicelubny przywódca Zjednoczenia Narodowego, nie traci nadziei, że musi się udać stworzyć większość. Może to być większość centrową, z wykluczeniem socjalistów i z wyłączeniem demokracji narodowej. Ta większość byłaby dosyć dość liczniejsza. Lecz także może być ową większością złożoną z innych, bardziej na prawo postawionych żywiołów, a więc ze Zjednoczenia Narodowego plus demokracji narodowej, plus szereg innych drobniejszych grup. Ta większość nie miałaby zbyt silnej przewagi liczebnej. A więc skutkiem tego nie posiadłaby dużej swobody ruchów.

Pan Witos liczy się z temi wszystkimi ewentualnościami. Z góry zatem można było powiedzieć, że jego mowa nie wzmocni gabinetu i jego pozycyi w Izbie. Inne grupy, — każda z oso-

bną — są zbyt słabe pod względem liczebnym, aby każda z nich — sama przez się — mogła zawazyć na losach gabinetu. Narodowy Związek robotniczy nie odechył się zbyt od linii, określonej mową posła Daszyńskiego. Niezadowolone mas z aprowizacyi i administracyi kraju jest zbyt wielkiem, aby robotnicy narodowi mogli się narzącać masom. Dopiero wtedy, gdyby te grupy oddzielne poszły razem na podstawie wspólnej taktyki, ich głosy zawazyłyby na losach gabinetu. W każdym razie pan

PADEREWSKI BĘDZIE ODPOWIEDZIAŁ NA ZARZUTY PRZECIWNIKÓW.

Od zrzeczości tej odpowiedzi zależy bardzo dużo. Już dzisiaj krążą pogłoski, że prezes ministrów dołoży wszelkich starań, aby przeciągnąć na swoją stronę możliwie jak największą ilość posłów. Zobaczymy, jakich użyje ku temu celowi argumentów. Czy istotnie pan Paderewski

CHCE SIĘ POZBYĆ MINISTRÓW DR. BILIŃSKIEGO I WOJCIĘCOWSKIEGO.

trudno osądzić. Ale znamienne jest, że ludzie, zbliżeni do pana Paderewskiego, powtarzają z naciskiem, iż pan dr. Biliński zawiódł. Zamiar usunięcia pana Wojciechowskiego byłby przedsięwzięciem bardziej niebezpiecznym. Pan minister spraw wewnętrznych ma opiekuna w panu Naczelniku Państwa. Nie wiadomo, czy dałby się usunąć bez walki. Ta walka mogłaby się skończyć inaczej, niż wyobraża sobie otoczenie pana Paderewskiego.

W ogóle należy pamiętać, iż pan Naczelnik Państwa w tej sprawie głos miał decydujący, zwłaszcza wtedy, gdy Sejm nie zajmie stanowiska jasno określonego. Wtedy bowiem rola regulatora stosunków politycznych musi przypaść głowie państwa.

KOŁOSALNA SENSACYA! NA ŚMIERĆ I ŻYCIE

5 aktów niesłychanych wrażeń i nadludzkich, mrozących krew, przeżyć. — W roli głównej nieustraszony cowboy, dzielny jeździec i sportsmen **Herbert Ravlinsen.**

„Temps“ przeciw stanowisku George'a w sprawie Galicyi.

Zdaniem „Temps'a“ rząd polski nie może się zgodzić na odwołalny 25-letni mandat.

Kraków, 27 listopada.

(?) W jednym z ostatnio nadeszłych do Krakowa numerów „La presse de Paris“ znajdujemy w rubryce, przeznaczonej dla „Temps'a“, artykuł, zwracający się w ostry sposób przeciw angielskiemu sposobowi rozstrzygnięcia sprawy Galicyi wschodniej.

Wspomniawszy na wstępie, że Rada najwyższa wzięła pod obrady tę poważną sprawę, „Temps“ pisze:

„Galicya wschodnia obejmuje jeden z wielkich centrów intelektualnych Polski: miasto Lwów wraz z jego uniwersytetem. Z drugiej strony Galicya wschodnia posiada ludność włoską, która jest w większości swej ruską. Posiada ona wreszcie bogate pokłady nafty. Jest to bogactwo, które się łączy ogólnie z komplikacyami politycznymi, jak to się konstatuje w Rumunii, Persyi i w obszarze Messoul.

Główne mocarstwa sprzymierzone i zaprzyjaźnione, z wyjątkiem jednego, chciały pozostawić Galicyę wschodnią Polakom, zaprowadzając tam autonomię, któraby w pełni zagwarantowała prawa Rusinów. Ale opozycja osobista Lloyd George'a obalała dotychczas ten projekt. Doszło do tego, iż zaczęto planować zawarcie pewnego rodzaju transakcyi prowizorycznej, według której Polska otrzymałaby na lat 25 mandat zarządzania Galicyą wschodnią. Następnie, po upływie tego czasu, Liga narodów mogłaby Polsce odebrać zarząd nad tym krajem. „Każdy — oświadcza „Temps“ — dostrzeże bez trudu braki i niebezpieczeństwa tej porażki.

zej kombinacyi.

Gdyby Polska została zwykłą mandataryuską, wzięta na 25-letnią próbę, to wszyscy ci, którzy są zainteresowani w tem, aby ją pozbawić Galicyi wschodniej, mieliby środek do kultywowania agitacyi wśród ludności zarządzanego przez nią kraju. Wszak już propaganda niemiecka publikuje codziennie, przy pomocy telegrafu bez drutu — „komunikat ukraiński“.

Ponadto, skoro Sejm polski wypowiedział się jednogłośnie za definitywnym przyłączeniem Galicyi wschodniej do Polski, rząd polski nie może się podpisać pod kombinacyę odwołalnego mandatu. Wywiązać się może z tego powodu kryzys bądź w polityce wewnętrznej Polski, bądź między Polską a Radą najwyższą, co byłoby tylko korzystne dla bolszewików lub dla Niemców“.

„Temps“ w dalszym ciągu oświadcza się raczej za dalszem odroczeniem tej sprawy, rozchodząc się w tym względzie z życzeniami całego narodu polskiego, a zwłaszcza najbardziej zainteresowanej ludności wschodniego obszaru Galicyi, która dość już ma wahań i ciągłej niepewności i która pragnęłaby raz wreszcie znaleźć się w warunkach ustalonych. Na uwagę zasługuje, iż nawet „Temps“, a zatem dziennik cudzoziemski, rozumie to, iż rząd polski nie może zgodzić się na prowizoryczną rozstrzygnięcie losów Galicyi. Nie może, a zatem przypuszczać należy, iż się — nie zgodzi. Oczekujemy od rządu polskiego decyzji i kroków odpowiednich w tej sprawie.

Tajemnicza scena w pałacu wiejskim.

Dziedziczka strzela do niepożądanego gościa.

(Od naszego korespondenta).

Przemyśl, 26 listopada.

Wychodzące w Przemyślu „Nowiny Poniedziałkowe“ przynoszą w numerze 36 wiadomość o następującym dziwnym wypadku:

We wsi B., w pałacu pp. W., opodał Przemyśla, rozegrała się w nocy na 17 listopada scena dość tajemnicza.

Jeden ze służby zbliżał się nocy owej, około

Nowy podwójny program

wystawia obecnie

4187

Kinoteatr „SZTUKA“, Hotel Saski, ul. św. Jana 6,

na który składają się:

ZIELONA TRUCIZNA

(Ofiara namiętności).

wspaniały włoski dramat kryminalny i skrzęca humorem komedia detektywiczna z **Vigo Larsenem**

WŁAMYWACZ WBREW WOLI

Czego żądają kolejarze i pocztowcy.

(T) W dniu 25 bm. odbyło się w kuchni kolejowej zgromadzenie kolejarzy i pocztowców. Po zagajeniu przez p. Kornickiego (pocztowca) przystąpiono do wyboru prezydium, do którego weszli panowie Packan i Gepper. Następnie przemawiali panowie Kornicki, poseł Dobrowski i inni. Na końcu powzięto uchwałę, aby przesłać memoriał na ręce naczelnika państwa, rządu i Sejmu. Memoriał ten brzmi: Zebrani domagają się:

1. Przeprowadzenia bezwzględnego **odstawienia kontygentów**, oraz kontroli przy odstawieniu zboża pozakontygentowego.
2. Jednolitej aprowizacji w kolejnictwie i poczcie, a to **przez regularne dostarczenie środków spożywczych kooperatywom.**
3. Przydzielenie odpowiednich kompensat dla Centrali kooperatyw, celem wynagrodzenia

ca za żywność i artykuły pierwszej potrzeby.

4. Wzbronięcie przywozu rzeczy luksusowych z zagranicy do Polski, aż do polepszenia się całkowitego stanu aprowizacji, a **tylko przywoznie niezbędnych artykułów, przez co zdołalibyśmy potrzebować ilość taboru kolejowego, oraz podniesioną zostanie znacznie wartość waluty własnej.**

5. Zamknięcie granic Polski, celem wstrzymania wywozu środków żywności przez bankarzy do obcych państw.

6. Ustanowienie kontroli w urzędzie przywozu i wywozu przy współudziale delegatów Związku kolejowo-pocztowego.

7. Pensje wszystkich pracowników państwowych mają być wypłacane w markach w takiej ilości jednostek markowych ile się pobiera w koronach.

Piekielna jazda automobilów.

Coraz liczniejsze wypadki przejechania przez samochody.

Oiż inż. p. Ciechanowski otrzymaliśmy nast. uwagi, które zamieszczamy pod adresem kompetentnych władz:

Jazda samochodów, zwłaszcza wojskowych, mających wysokie numery (130 000, 150 000 itd.) odbywa się bez uwzględnienia stosunków miejscowych i bez wszelkiego porządku, pomimo tego, że częste wypadki przejeżdżania przechodniów powinny już dać powód do innego postępowania; nie odniosło także widocznego skutku zwrócenie uwagi na tę sprawę, z podaniem kilku konkretnych przykładów nieostrożnej jazdy, dowództwu miasta, dowództwu straży wojskowej i policyjnej, dyrekcji policji i prezydium magistratu.

W „Monitorze Polskim“ kilkakrotnie pojawiły się odnośne rozporządzenia wydawane przez min. spraw wojskowych, a prawdopodobnie ważne na całym obszarze państwa; zdają się one mieć właściwość wspólną z innymi rozporządzeniami, że ich nikt nie przestrzega.

Numery bardzo wielu samochodów są niewyraźne lub zatarte.

Żołnierze policyjni zachowaniem się okazują, że nieprawidłowość jazdy wcale ich nie obchodzi.

Żołnierz z białozieloną opaską (dozór nad samochodem) pojawił się n. p. tylko raz na zbiegu ul. Lubicz, Pawiej, Andrzeja Połockiego i Basztowej, był jednak więcej zajęty za długim dla swego wzrostu karabinem niż jazdą samochodów.

Wąskie i często przecinające się ulice Krakowa, zwłaszcza śródmieścia, nie nadają się do szybkiej jazdy samochodów i w tym kierunku powinny władze dać automobilistom ścisłe wskazówki.

Jak widać z załączonego szkicu wszystkie wogóle pojazdy w Krakowie na skrajach jada przekątną (na rycinie lit. d), nie trzymając się przepisanej strony ulicy (b), przyczem należy zauważyć, że za tę przepisana stronę uchodzi strona lewa, podczas gdy według rozporządzenia magistratu z 1887 jest nią strona prawa.

Dwie kobiety napadnięte przez bandytów na ul. Krupniczej.

Jedna z kobiet raniona ciężko przez apaszów.

(T) Wczoraj o godzinie 7 wieczorem dwie młode kobiety, idące ulicą Krupniczą, zostały napadnięte przez bandę młodocianych a nie wysłędzonych dotąd apaszów, a jedna z kobiet Stefania Jawieniówna, lat 26, krawczyni, otrzymała od bandytów strzał z brauninga w brzuch, kula przeszła na wylot. Podczas gdy ciężko

ranna padła bezprzytomna na ręce swej towarzyski, apasze, nie szczędząc cynicznych wyzwisk, oddalili się, nie zatrzymali przez nikogo. Wezwany lekarz Pogotowia ratunkowego, po założeniu opatrunku, odwiózł nieszczęśliwą w stanie bardzo groźnym do szpitala powszechnego.

Bandyta, który osądził sam siebie.

Herszt bandytów podczas aresztowania odbiera sobie życie.

(T) Wczorajszy dzień był ogólnym dniem obław na popisowych, a uchylających się od służby wojskowej. Cały dzień krążyły po mieście oddziały policji, żandarmerji i wojska — kontrolując papiery miedzich i podejrzanych mężczyzn. Aresztowano około 300 osób, w tem

wielu dezertów, ukrywających się przed okiem władzy. Aresztowano też kilkadziesiąt ludzi o podejrzanej konducie, podmiejskich apaszów, złodziei, bandytów i t. p. Przy aresztowaniu pewnego z nich zdarzył się dziwnie tragiczny wypadek.

TAJEMNICZA PRZEPROWADZKA.

O godzinie 9-tej rano plutonowy policji Jeniec podczas kontrolowania przechodniów zauważył zdrajcę obok poczty młodego człowieka z dwoma tobołami na plecach. Podejrzany ten przechodzień został przez policjanina zatrzymany, a na pytanie, gdzie zdąży i co niesie w tobołach odrzekł, że **przeprowadza się do nowego (I) mieszkania w Rybitwach.** Ta odpowiedź nie wystarczała energicznemu stróżowi bezpieczeństwa, toteż zaprowadził go pod Telegraf.

STRZAŁ W USTA.

Pod Telegrafem, gdzie czekał już na badanie cały tłum aresztowanych podczas obławy, nasz „pasażer“ zdaje się widzieć, że zanosi się tutaj na bliższe badanie i osobistą rowizję, podszedł kilka kroków w głąb kurytarza i błyskawicznym ruchem wyjął duży rewolwer z kieszeni i strzałem w usta pozbawił się życia.

Wezwany lekarz pogotowia skonstatował śmierć, a ciało odwieziono do zakładu medycyny sądowej.

TAJEMNICZY BANDYTA.

Podczas posmiertnej rewizji skonstatowano, że samobójca nazywa się Franciszek Palus w wieku około lat 30 i był jednym z poszukiwanych groźnych bandytów, prowodyrem wszelkich włamań i napadów w okolicach podmiejskich.

Przystąpiono do przeszukania nieszczęśliwego tobołów, gdzie znalaziono cały skład garderoby, widocznie pochodzącej z kradzieży i rabunku. Były tam cztery chustki do odziewania, dwa szale tureckie, kilka spodni i kaftaników, fartuchy, kapy na łóżka, żakiet damski i t. p. Rzeczy są do odebrania pod Telegrafem.

(T) **DEPUTACJA RADY MIASTA KRAKOWA W WARSZAWIE.** Zgodnie z uchwałą ostatniego posiedzenia w Radzie miejskiej, wyjechała we środę wieczór do Warszawy deputacja Rady miejskiej pod przewodnictwem jednego z wiceprezydentów. Deputacja połączy się w Warszawie z posem a prezydentem Federowiczem oraz posłami krakowskimi i uda się do Naczelnika państwa do Sejmu i wszystkich ministrów z przedstawieniem postulatów uchwalonych na ostatnim posiedzeniu Rady miasta a obejmujących minimalne żądania w sprawie aprowizacji. Ponieważ cała nadzieja i przyszłość naszych miast pod względem aprowizacji spoczywa w rękach warszawskiego rządu, jesteśmy pewni, że decydujące czynniki przychylią się do powyższych koniecznych żądań.

(1.) **AKADEMIA GÓRNICZA W KRAKOWIE** wysłała do Naczelnika Państwa adres dziękczynny za to, iż obecnością swą zaszczylił w październiku uroczyste otwarcie tej pierwszej na ziemiach polskich szkoły górniczej. Równocześnie wysłała Akademia górnicza telegram do rektoratu wyższej szkoły górniczej w Przybramie z podziękowaniem za zaproszenie na obchód 70-letniej rocznicy założenia tej uczelni.

PASZPORTY WĘGIERSKIE. Rząd węgierski otworzył w Krakowie biuro do wydawania paszportów węgierskich przy ul. Lubicz L. 21 w „Białym Domku“.

LISTY DO OSÓB W BOLSZEWICKIEJ NIEWOLI. Sekcja Wywiadowcza Oddziału Polskiego Czerwonego Krzyża donosi wszystkim, którzy mają bliżkich w niewoli w Rosji bolszewickiej, i pragną wysłać do nich listy, że w krótkim czasie będzie okazała wysyłki korespondencji do Rosji. Listy można składać w Sekcji Wywiadowczej plac WW. Świątych I. od godz. 9—2 popołudniu.

ZMIANA SKŁEPÓW REJONOWYCH DLA SPRZEDAWCY CUKRU. Magistrat podaje do wiadomości, że począwszy od 27 bm. odbiorcy cukru w dotychczasowym sklepie rejonowym M. Grotowej przy ulicy Wielopole 28 winni zgłaszać się po cukier do sklepu J. Schmalzbacha, ul. Starowiślna 113, zaś mieszkańcy Dz. 13 (Zwierzyniec) do nowo urządzonego sklepu rejonowego Komorowskiej przy ulicy Królewji Jadwigi L. 39.

„BAGATELA“. Dzisiejsza popołudniówka — pierwsza czwartkowa — na rzecz gwiazdki dla inwalidów wojennych, zapelní bez wątpienia widownię teatru po brzegi. Przyczyni się do tego świetna gra artystów oraz szlachetny cel przedstawienia. „Konfektoryja męska“ Molnara pojawi się po raz siódmy dzisiaj wieczorem, z pp. Czarnowskim, Brzeskim i Fritschem oraz pp. Bruczową i Łacną w głównych rolach. W piątek 28 bm. na ogólne żądanie po raz 16-ty „Kobieta bez skazy“ Zapolskiej.

NIE WOLNO ROBIĆ OSZCZĘDNOŚCI NA SZKOLE I OŚWIACIE. Związek polskich towarzysów nauczycielskich wzywa zrzeszone stowarzyszenia do rozwinięcia energicznej pracy w kierunku zwrócenia uwagi szerokiej opinii społecznej na dzisiejszy smutny stan rzeczy, panujący w szkolnictwie i na konieczność wzbudzenia we wszystkich sferach naszego narodu czynnego zapału w budowaniu gmachu oświaty szkolnej.

(1.) **NA CIEPLĄ ODZIEŻ DLA ŻOŁNIERZA POLSKIEGO.** Czyż może dziś być hasło aktualniejsze? Czyż może znaleźć się ktoś, koby nieczulym została to wezwanie? Czyż może być dla nas wszystkim ważniejsza troska, nad troskę o żołnierza, który wśród mrozów i zawiści śnieżnych, źle obuty, niedostatecznie odziany, walczy tam hen na kresach o zabezpieczenie granic Polski. Hasło rzucone przez nas: „na ciepłą odzież dla żołnierza“ nie pozostało bez echa. Oto w administracji naszego pisma złożył: p. Grynfeld Julia 100 K, p. Kaz. Oświęcimski 30 K, uczenie szkoły im. Kościuszki 23 K, terycjańska szkoły 5 K, razem 153 koron. Dalsze datki przyjmuje administracja „Gońca“.

Po konferencji londyńskiej będzie możliwy pokój z Rosją.

Wiedeń (PAT). Z Paryża donoszą: Wspólny organ prasy socjalistycznej paryskiej „La Feuille Commune” donosi z Londynu, że zainteresowanie wszystkich kół politycznych nadal skupia się około problemu rosyjskiego. Lloyd George okazuje wiele ustępliwości w rokowa-

niach, natomiast prasa Northcliffe'a w dalszym ciągu kontynuuje walkę przeciwko Rosji bolszewickiej. Teraz dowiedziano się już oficjalnie, że odbędzie się w Londynie międzysojusznicza konferencja, po której można się będzie spodziewać zawarcia pokoju z Rosją.

Ameryka rozstrzygnie kwestję ratyfikacji traktatu plebiscytem w r. 1920?

Waszyngton. (BK) Załatwienie konfliktu w kwestji pokoju wymaga jeszcze pewnego czasu. Lodge oświadczył, że niemożliwym jest zawarcie między Ameryką a kierownictwem Ligi na-

rodów układu, następnie powiedział, że rozwiązanie konfliktu może być załatwione tylko przez wielki plebiscyt w listopadzie 1920.

Krwawe odparcie ataków bolszewickich na froncie polskim.

Warszawa. (PAT) Kom. sztabu gen. wojsk polskich z 28 bm. Front litewsko-białoruski: Pod Polockiem odrzuciłszy w kontrataku oddział nieprzyjacielski, który przeprawił się na południowy brzeg Dźwiny. W rejonie Lepła ożywiona działalność patroli wywiadowczych. Atak nieprzyjacielski na przyczółek mostowy Bobrujsk został krwawo dla nieprzyjaciela odparty. Na odcinku poleskim na południe od Prypeci pomyslna walka patroli i oddziałów wywiadowczych. Front woliński: W rejonie Nowogrodu Wolińskiego ożywiona działalność bojowa patroli wywiadowczych.

Zołnierze, wystrzegajcie się szpiegów!

Warszawa (telef.). Ministerium spraw wojskowych ogłosiło rozkaz do żołnierzy, w którym ostrzega ich przed szpiegami. W rozkazie znaj-

duje się 10 przykazań żołnierza, mających na celu powstrzymanie żołnierzy od zbytniego gadulstwa, które może narazić Ojczyznę na wiele strat.

Petlura nie maszeruje ku granicy polskiej

Lwów. (PAT) „Gazeta Lwowska” donosi: Po drugiej stronie frontu galicyjskiego panuje obecnie chaos. Żołnierze rozbitych armii Petlury i Petruszewicza walczą się bez celu, bez żadnych idei przewodnich, nadzy i bosi. Trzeba sprostać doniesieniom dzienników, jakoby Petlura znajdował się na terytorium polskiem. Jego początkowe tendencje marszu ku granicy polskiej uległy niemal w ostatniej chwili zmianie i obrał on zupełnie inny kierunek. Można śmiało rzec, że Petlura nie wie dokładnie, jak i co zrobić.

Unia Węgier, Czech i Ukrainy?

Berlin. (S. Tel. wł.) „Deutsche Allg. Ztg.” donosi z Budapesztu o rzekomych pertraktacjach, mających na celu utworzenie unii Węgier, Czech i Ukrainy (filkcji ukraińskiej? — przyp. red.) jako związkowego bloku państwowego. Rokowania prowadzi podobno rumuński mini-

ster Diamando, który otrzymał od króla Ferdynanda i rządu rumuńskiego daleko idące pełnomocnictwo. Diamando konferował w tej sprawie z przedstawicielem koalicji w Budapeszcie Clarkiem i węgierskim prezesem ministrów.

Polska nie zgadza się na prowizoryum w sprawie Galicyi.

Warszawa (telef.). Według wiadomości z dzienników nowojorskich, delegaci polscy konferencji pokojowej mieli oświadczyć, że Polska nie zgodzi się na prowizoryczne tylko oddanie tej Galicyi wschodniej.

O aprowizację Galicyi.

Lwów. (Tel.) Celem równomiernej aprowizacji Małopolski ziemniakami i innymi artykułami z Poznańskiego wysłał gen. delegat rządu do Poznania swego pełnomocnika p. Tadeusza Turckiego, który będzie na miejscu, w porozumieniu z władzami poznańskimi, dyrygował transporty ziemniaków i innych artykułów żywności do Polski.

Samobójstwo żołnierza z głodu!

Lwów. (Tel.) Wczoraj o 7 rano żołnierz, stojący na warcie przy moście kolejowym, zastrzelił się z karabinu służbowego. Jak jedno z pism donosi, żołnierz ten, 20-letni Józef Szrauner z 40 pp., miał przed śmiercią powiedzieć do robotników, którzy go konającego z miejsca uciągli, że popełnił samobójstwo z głodu.

Demonstracja żon górników w Sosnowcu.

Sosnowiec (PAT). Dzisiaj żony górników demonstrowały przed biurami kopalni Towarzystwa sosnowickiego, ponieważ nie otrzymały od kilku dni chleba. Ludność biedniejsza od dnia 1 b. m. nie otrzymała ani jednego bochenka chleba na kartki.

Zaburzenia głodowe w Madrycie.

Paryż. (PAT) Ag. Havasa donosi z Madrytu, że zaopatrywanie miast w chleb pogorszyło się, wskutek czego powstają często burzliwe zajścia.

czyska Polskirów, na południowy wschód od Ploskirowa Michałpol i nad Dniestrem stację Uszyce.

Amerykanie wykupują kopalnię w Karwinie.

Wiedeń. (PAT) „Der Morgen” donosi z Morawskiej Ostrawy: Rokowania w sprawie zakupu kopalni hr. Larisch-Moennicha w Karwinie na rzecz konsorcjum amerykańskiego są, jak słychać, blisko ukończenia.

Koalicja nie żąda wydania Hindenburga i Ludendorffa.

Warszawa (telef.). Z Berlina telegrafują z powołaniem się na „Daily Mail”, że na liście osób, których wydanie żąda ententa, niema ani Hindenburga, ani Ludendorffa. Na liście tej oprócz byłego cesarza Wilhelma, następcy tronu i admirała Tirpitz, znajduje się około 80 osób. Skład trybunału nie jest jeszcze ustalony. Przewodniczącym będzie przewodniczył sędzia, angielski.

Ludendorff demonstruje na rzecz Wilhelma i militarystów.

Berlin. (S. Tel. wł.) Przed domem byłego dworskiego kaznodziei Vogla, w miejscowości Postupin, gdzie mieszka Ludendorff zgromadziło się wczoraj kilka tysięcy Niemców nacjonalistów, którzy urządzili monarchistyczne demonstracje. Ludendorff przemawiał do demonstrantów i w przemowie swej wznosił okrzyk na rzecz pruskiego ducha i militarystów. Demonstranci wznosili okrzyki na cześć Ludendorffa, Wilhelma i militarystów.

Jara papieża dla dzieci Europy środkowej.

Berlin (BK) Jak z Rzymu donoszą, zarządza encyklika papieska na święto Młodzianów w dniu 28 grudnia br. zbieranie pieniędzy, ubrań i lekarstw dla dzieci środkowej Europy. Papież ogłosił na ten cel 100.000 lirów.

Spisek na życie Venizelosu.

Ateny. (PAT) Biuro Reutersa donosi o wykryciu tutaj spisku, ukartowanego przez oficerów, zwolenników króla Konstantego. Celem spisku było zamordowanie Venizelosu i usunięcie obecnego rządu. Podjęto szereg aresztowań.

Kronika telegraficzna.

DEKRET O ZNIENIENIU CENTRALI DEWIZ został giełdę warszawską zupełnie nieprzygotowaną. Zapotrzebowania publiczności na razie nie było. a spekulanci, ni znajdując poparcia, zachowali się powściągliwie. Franki osiągnęły kurs 6,50, za dolary żądano początkowo 71, a potem 67. Również funty szterlingi osiągnęły kurs fantastyczny 285. Czeki na Berlin oddawano po 168. Polska kasa krajowa płaciła za korony początkowo 63,30 a gdy zaoferowanie nie ustawało, obniżyła kurs do 62,75. Konkurencyjne zapotrzebowanie było o 15 fen. wyższe, przy czym robiono z koronami obroty wielomilionowe. Rubel carski kupowano podobno na rachunek niemiecki od 123,25 do 127,50.

SLEDZTWO W SPRAWIE ZAGADKOWEJ ŚMIERCI STUDENTA UNIwersytetu BRZOZY, podjęte na żądanie przedstawiciela misji angielskiej Samuela, skierowane zostało ponownie ku umorzeniu. Wniosek odnośny prokuratorowi będzie rozpatrywany na najbliższym posiedzeniu sądu wojakowego. Wyniki śledztwa wykazały, że nie ma żadnej podstawy do kwestjonowania faktu samobójstwa Brzozy i nie dają przypuszczeń, że Brzoza padł ofiarą zabójstwa ze strony żandarmów. Donosi o tem nasz korespondent warszawski.

Z SALI SĄDOWEJ.

Czy małżeństwo — to luksus?

(m-m) W Wiedniu miała miejsce rozprawa sądowa, której istota sprowadzała się do oryginalnego a wielce zasadniczego zagadnienia: czy małżeństwo to luksus?... Właścicielka kamienicy Leopoldyna R. wymówiła jednej z swych lokatorek mieszkanie, motywując wypowiedzenie tem, że potrzebuje mieszkania dla syna, który się żeni... Lokatorka wniosła sprzeciw wychodząc z założenia, że małżeństwo obecnie jest luksusem, który śmiało odłożyć można do nadejścia lepszych czasów, a jeżeli już ktoś na gwałt chce się ożenić, to niech sobie mieszka razem z teściową!...

Podczas rozprawy syn właścicielki domu udowodnił wymownie i z zapalem, że radby jednak po trzech latach narzeczeństwa zaślubić swoją wybraną!...

— Zresztą to nie jest żaden luksus!... — dodał praktyczny Wiedeńczyk. — Jestem właścicielem składu drzewa i potrzebuję buchalterki, a właśnie żona moja ma objąć tę posadę!...

Sędzia przyznał mu rację, że małżeństwo trudno podciągnąć pod pojęcie luksusu i zażądał wypowiedzenia.

Mianowanie posła czeskiego dla Warszawy

Praga (PAT) Prof. Prokop Maksa mianowany został poselem republiki czesko-słowackiej w Warszawie.

Na Litwie bierze górę reakcja i szowinizm

Wilno (PAT). Według wiadomości z Kowna, oczekiwany jest bliski upadek obecnego gabinetu. Na czele nowego rządu stanąłby Draublis, przedstawiciel demokracji chrześcijańskiej. Objęcie przez niego rządu oznaczałoby kierunek reakcji i szowinizmu.

Powrót biskupa Roppa.

Warszawa. (Tel.) Z Pińska telegrafują, że przybył tam w drodze powrotnej z niewoli bolszewickiej arcybiskup Ropp, witany na stacji przez wojsko i ludność cywilną. Pozostali zakładnicy powrócą za dni 10. Na froncie czynią się przygotowania do przepięcia powracających zakładników.

Rokowania między Polską a Gdańskiem nie będą trwać dłużej nad 2 miesiące.

Wiedeń (PAT). Biuro koresp. donosi z Paryża, że Rada najwyższa na wczorajszym posiedzeniu uchwaliła, iż rokowania wstępne, dotyczące kwestji technicznych między Polską a Gdańskiem, które mają się odbyć w Gdańsku, nie mają trwać dłużej, jak dwa miesiące.

Denikin zajął Koziatyn, ale bolszewicy zajęli Ploskirów, Michałpol i Uszy.

Lwów. (WBK) Z Bukaresztu donoszą: Sztab armii Denikina ogłasza oficjalnie: Armia ochotnicza zajęła po walce w kierunku na Berdyczów Koziatyn, ważny punkt węzłowy. Oddziały armii czerwonej zajęły w kierunku na Woło-

